

Στο κυνήγι των αναποφάσιστων...

14/Mai/2019 00:01

Του Δημήτρη Παπακωνσταντίνου

Αποτελούντο αντικείμενο του πόθου σχεδόν κάθε εκλογικής αναμέτρησης. Εκείνοι που δηλώνουν μέχρι την ύστατη ώρα ακόμα αναποφάσιστοι...

Έχοντας μπει πλέον στην τελική ευθεία προς τις κάλπες, των ευρωεκλογών γιατί από αυτές άλλωστε αναμένεται να υπάρξει και το κυρίως πολιτικό μήνυμα, διαπιστώνεται ότι το ποσοστό εκείνων που δηλώνουν αναποφάσιστοι εξακολουθεί να κυμαίνεται σε πολύ υψηλά επίπεδα. Πιθανώς και σε μεγαλύτερα από εκείνα που εμφανίζονται σε αρκετές δημοσκοπήσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει πολύ έμπειρος και παλαιός δημοσκόπος, ίσως το ποσοστό των ψήφων που θα κριθούν την τελευταία εβδομάδα με κορύφωση το τελευταίο τριήμερο μέχρι την κάλπη να ξεπερνά το 15% και ίσως να προσεγγίζει ακόμα και το 20%! Ανεξάρτητα από το πώς αυτοί καταγράφονται στις μέχρι τώρα δημοσκοπήσεις, αν βέβαια ανιχνεύονται...

Και βέβαια μεταξύ αυτών δεν εννοούνται εκείνοι που στις δημοσκοπήσεις αναφέρουν ότι θα ψηφίσουν λευκό ή άκυρο ή ότι θα απέχουν. Αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν "αδιευκρίνιστες" επιλογές. Είναι αρκετά σαφείς. Το γεγονός ότι οι αναποφάσιστοι αποτελούν ένα ιδιαίτερα σημαντικό εκλογικό μέγεθος, το οποίο μπορεί να διαφοροποιήσει σημαντικά την εμφανιζόμενη δυναμική των κομμάτων, οδηγεί και σε προσαρμογή της προεκλογικής στρατηγικής των κομμάτων, ώστε να προσελκύσουν κατά το δυνατό όσους ακόμα το... σκέπτονται. Και έτσι ίσως και να μπορούν να εξηγηθούν καλύτερα ορισμένες από τις στρατηγικές της τελευταίας περιόδου που ενδεχομένως διαφοροποιούνται ελαφρώς επικοινωνιακά από το προηγούμενο διάστημα.

Στο κυνήγι των αναποφάσιστων, εντάσσεται ασφαλώς και η άνοδος της έντασης που ήδη παρατηρείται στο προεκλογικό κλίμα και η πόλωση. Δεν γίνεται για τις... συσπειρώσεις. Έναντι ποίου; Του ποσοστού που είχαν τα κόμματα στις προηγούμενες εκλογές; Μα δεν παίζεται έτσι πλέον το παιχνίδι. Ως εύρημα δεν αποτελεί παρά μία απλή μαθηματική προβολή έτσι όπως εμφανίζεται. Ωστόσο –και εκεί είναι το "ζουμί", η χρησιμότητα της ένδειξης– μας δίνουν οι συσπειρώσεις μία καλή ιδέα για το who is who της δεξαμενής των αναποφάσιστων. Της πολιτικής τους προέλευσης. Και αυτό μπορεί να έχει τη σημασία του. Αλλά ας μείνουμε στα μέχρι στιγμής ευρήματα. Έτσι όπως καταγράφεται δημοσκοπικά η εικόνα, από το σύνολο των δημοσκοπήσεων που έχουν δημοσιευτεί, υπάρχει ένα σαφές προβάδισμα της Νέας Δημοκρατίας. Το οποίο δεν αμφισβητεί καμία δημοσκόπηση, ακόμα και οι πλέον ευνοϊκές για τον Σύριζα. Είναι επόμενο λοιπόν, το κυνήγι των αναποφάσιστων να έχει δύο προφανείς στόχους.

Γιαμεν τη Νέα Δημοκρατία να αυξήσει την υπέρ της διαφορά ώστε να πετύχει μία σημαντική πολιτική νίκη στις Ευρωεκλογές, η οποία θα διαμορφώσει τη δυναμική, τον βηματισμό ενόψει των εθνικών εκλογών. Συσπειρώνοντας έτσι γύρω της και δυνάμεις που ενδεχομένως να μην την υποστηρίξουν στην κάλπη των Ευρωεκλογών, αλλά που θα ταχθούν πιθανώς με τον αδιαμφισβήτητο νικητή των επερχόμενων εθνικών εκλογών. Και προφανώς θα αυξήσει και την πίεση στον αντίπαλο, προ του φάσματος μίας μεγάλης ήττας. Ενώ παράλληλα θα διαμορφώσει και τις επιθυμητές συμμαχίες και αποδοχή εντός και εκτός συνόρων.

Απότην πλευρά του Σύριζα, στόχος ασφαλώς είναι ο ακριβώς αντίθετος. Να προσελκύσει ψήφους από τη δεξαμενή των αναποφάσιστων ώστε να περιορίσει τη ζημιά ή και να την ανατρέψει, αν και αυτό δεν φαίνεται να είναι το επικρατών σενάριο. Η διαχείριση της –δημοσκοπικά τουλάχιστον "κλειδωμένης"– ήττας και ο περιορισμός της σε μικρή διαφορά, θα δώσει στην κυβέρνηση κάποιες ανάσες στον πολιτικό χρόνο που θα απομείνει έως τις εθνικές εκλογές ώστε να ισχυρίζεται ότι μπορεί να μετατρέψει τις εθνικές εκλογές σε ντέρμπι. Ενώ θα θέσει ερωτήματα σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα κυβερνησιμότητας την επομένη ημέρα των εθνικών πλέον εκλογών.

Βεβαίως, στη δεξαμενή των αναποφάσιστων και στην πάλαι ποτέ χαλαρή ψήφο των ευρωεκλογών –την οποία απεύχονται ΝΔ και Σύριζα– ποντάρουν και προσδοκούν οφέλη και τα μικρότερα κόμματα. Όπως το ΚΙΝΑΛ ή το ΚΚΕ. Τα οποία σαφώς και δεν ευνοούνται από συνθήκες πόλωσης και υψηλών τόνων. Ακόμη και κοινοβουλευτικά κόμματα που έχουν σχεδόν διαλυθεί διατηρούν κάποιες ελπίδες σχετικά ευπρεπούς παρουσίας όπως το Ποτάμι ή η Ένωση Κεντρώων. Ενώ υπάρχουν και κόμματα που με βάση τα δημοσκοπικά ευρήματα, φέρονται να ελπίζουν να καταγράψουν ποσοστά που αν οι εκλογές ήταν εθνικές θα τα έφερναν στο κοινοβούλιο.

Πώςθα ψηφίσουν όμως οι αναποφάσιστοι; Τι είναι αυτό που θα τους επηρεάσει περισσότερο; Η... τσέπη τους; Προσωπικά συμφέροντα; Η προοπτική της εθνικής οικονομίας και της χώρας; Τα εθνικά θέματα; Η διάθεση επιδοκίμασίας ή αποδοκίμασίας; Το θυμικό της στιγμής; Το πού φυσάει ο πολιτικός άνεμος; Η πολιτική τους ταυτότητα; Με κριτήριο εθνικό ή ευρωπαϊκό; Ίσως και όλα αυτά μαζί... Όποιος έχει την απάντηση, όποιος έχει κάνει την ορθότερη προεκλογική στόχευση, θα είναι και ο μεγάλος κερδισμένος.

Σεκάθε περίπτωση εκείνο που έχει αυτή τη στιγμή ενδιαφέρον, είναι ότι ενώ ο χρόνος μετρά αντίστροφα, υπάρχουν ακόμα σημαντικά εκλογικά ποσοστά για μοίρασμα, που μπορούν ανάλογα με το πώς θα διανεμηθούν, όχι μόνο να διαμορφώσουν το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών, αλλά και να επηρεάσουν την πορεία της πολιτικής ζωής της χώρας γενικότερα. Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαίο που οι πολιτικές δυνάμεις επικεντρώνουν τη στρατηγική τους στο κυνήγι των αναποφάσιστων.

dimitris.papakonstantinou@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)